

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 18. Josephi Pereiræ Cardinalis laus & fatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A.C. 1738.

anni gravissima virium debilitate obrutus, postremos vitæ suæ dies immingere præsensit, unde Mense Augusto suæ domui disponens, ac morientium Sacramentis die decima sexta dicti Mensis rite munitus, sequenti die vitam cum morte commutavit, anno ætatis suæ septuagesimo septimo. Jam anno hujus sæculi trigesimo secundo Palatium suum, a suo nomine Barberinum dictum, Patribus Carmelitis Discalcearis pro Superiorum Generalium domicilio, pretio quinque scutorum millium persoluto concessit. Testamenti autem tabulis omnium bonorum hæredem scripsit primogenitum Columnæ Carboniani Principis Filium, ea tamen lege, ut Barberini stemmate ac nomine uteretur, secus totam hæreditatis substantiam Congregationi de propaganda fide cederet: Profecto quo leviori pretio congestæ auri massæ comparari potuissent!

§. XVIII.

*Josephi Pereiræ Cardinalis laus
& fata.*

Quartum jam Cardinalem fatis functum Sacrum Purpuratorum Collegium luxit Josephum Pereiram de la Cerda natione Lusitanum. Hic anno

Do.

Domini millesimo sexcentesimo sexage- Sæc. XVIII.
 simo secundo die septima Junii Moræ A. C. 1738.

in Provincia Trans Tagum natus erat
 ex illustrissima familia, quæ a Castellæ
 & Legionis regno ortum trahens *De*
la Cerda seu *a Crinibus* vocabatur, eo-
 quod Ferdinandus Castellæ Infans cri-
 nibus a tergo in lucem editus fuisset.
 Habuit Josephus Genitores nobilissimos
 Petrum de Ficaglio & Antoniam de
 Britto. Horum cura sub selectissimis
 Institutoribus limatioris literaturæ fun-
 damenta posuit, tantamque ingenii,
 diligentia, studiique vim atque alacri-
 tatem ostendit, ut conceptam de se
 expectationem longe excederet. Dein
 Combriam missus, Philosophiæ prin-
 cipiis avide haustis ad Sacratiores di-
 sciplinas, Sacrarum literarum com-
 mentationes, Theologiæ & Jurispru-
 dentia arcana animum adjecit, non
 minori mentis aptitudine, quam lau-
 dabili virium contentione: unde tum
 adeo egregiam in his scientiis notitiam
 summa cum probitate conjunctam sibi
 comparabat, ut in eadem percelebri
 Universitate Cathedram Sacrorum Ca-
 nonum obtineret, atque in Caussis ad
 fidem spectantibus Eboræ pro more
 consuli mereretur. Hujus Viri fama
 Ulyssiponem ad Regis aures delata,
 primo Magnus, ut vocant, Prior Or-
 dinis

Sæc. XVIII. A. C. 1738. dinis Militaris S. Jacobi de Spata ac
 postea Pro-Rex in universo Algarbio-
 rum Regno, & demum Pharaonenfis
 Episcopus renuntiabatur; in obeundis
 vero hisce muniis semper vastæ suæ
 eruditionis, prudentiæ, ardentissimi
 Religionis Zeli & immotæ in Regem
 suum fidelitatis luculenta reliquit mo-
 numenta; mirificam quoque ad Milita-
 ris Ordinis splendorem augendum, &
 illius jurisdictionem ampliandam nava-
 vit operam, & gravissima Regni ne-
 gotia dexteritate cunctis probata per-
 tractavit, cumque in Status Secreta-
 rium electus fuisset, æquitatis studio,
 integritate illibata, innata dicendi ve-
 nustate, liberalitate, morumque co-
 mitate non modo populi, sed & Pro-
 cerum animis dominari videbatur.
 Præcipuum tamen in eo erat studium
 egentium necessitatibus subvenire, &
 Regni non minus, quam Reipublicæ
 Christianæ commodis inservire; eo ar-
 dore incitatus, ut Christiani sub im-
 mani captivitatis jugo gementes libe-
 rari possent, Patribus Trinitariis lar-
 gissimas stipes porrexit, ipsamque Joan-
 nem V. Lusitanæ Regem impensius in-
 citavit, ut instructissimam classem con-
 tra Turcas Oceano Mediterraneo im-
 mitteret. His aliisque meritis quam
 plurimis inclytum Præsulem Rex pro
 Sa-

Sacra Purpura impetranda in Pontificis Aula commendandum censuit: An vero Clemens Papa in gratificando Rege promptior, vel Rex in commodis sacrae Sedis per talem Virum promovendis religiosior fuerit, dubium erat, certissimum tamen est, quod Pontifex mox Pereiram Sacro Purpuratorum Collegio adscripserit, in luculentam ipsius commendationem his usus verbis.

„Creare intendimus Cardinalem Josephum Pereiram de la Cerda Episcopum Pharaonensem novo hoc, ac plane singulari, imo & infusito erga nationem Lusitanam Pontificiae benevolentiae testimonio declarare cupimus: nequaquam nos immemores esse decet magnanimae illius alacritatis, qua superioribus annis Charissimus in Christo Filius Noster Portugalliae Rex tanta cum sui nominis laude, non tam officiis ac precibus nostris adductus, quam verius eximiae Pietatis stimulis incensus praevalido, iteratoque quam plurimum bellicarum, ac munitissimarum navium subsidio Christianam Classem adversus Turcas adjuvit. Præterea eundem Regem hac ipsa paternae charitatis nostrae præclara significatione incitatum nuperæ, quam fecimus, ad Sivas expeditioni, Regio suo patrocinio, quo

G 4

„illam

Sæc. XVIII.
A.C. 1738.

¹¹⁴⁷
 Sæc. XVIII. „illam cæteroquin, utpote ad majorem
 A. C. 1738. „Divini Nominis gloriam, Catholicæ
 „Religionis feliciora incrementa, unice
 „directæ, plurimum fovendam esse non
 „dubitamus, uberius semper impen-
 „sus, ac benignius adfuturum con-
 „fidimus. „

Nec hic stetit Regis benevolentia in
 Pereiram; hunc quippe insuper totius
 Lusitani Regni Protectorem declaravit,
 ejusque capiti Biretum Roma trans-
 missum ipse imposuit. Mortuo demum
 Clemente Papa, unacum Cunha Car-
 dinale Romam ad Sacra comitia pro-
 ficisci iussus, ab Innocentio XIII, Neo-
 electo Pontifice Pileum & titulum S. Su-
 fannæ recepit, pluribusque institit, ut
 Bichius Pontificius in Aula Nuntius
 pariter Purpura decoraretur; quam
 suam petitionem sub ipso etiam Bene-
 dicto XIII. Regis nomine ardentius in-
 novabat; cumque ipsum in proxima
 Cardinalium inauguratione prætermis-
 sum cerneret, petito alloquio coram
 Papa palam declarabat, se unacum
 omnibus Lusitanis Urbe excessurum,
 nisi Regis voto proxime satisfaceret;
 Leniebatur tamen Benedicti Papæ ver-
 bis, quibus fidem fecerat, Bichium jam
 ad Purpuram esse nominatum, quomi-
 nus autem promulgaretur, obstare op-
 positionem Cardinalium, qui Cosciam
 pro

pro extorquenda ejus electione auro
 fuisse corruptum crederent. Post-
 quam vero Peireira intellexerat, neg-
 lecto rursus Bichio Fleuryum Cardina-
 lium Collegio esse cooptatum, ac insu-
 per præsentè Papa ab omnibus Purpu-
 ratis (exceptis quatuor) communi cal-
 culo, Bichii exclusionem fuisse decre-
 tam, Lusitani Cardinales atque Admi-
 nistri palam, & quidem jam tertia vice
 declarabant, se una omnes Roma di-
 scessuros, ac vicissim Italos e Regno
 Lusitano ejectum iri: Enimvero Pon-
 tificis Regis, ac Pereiræ votis annuere
 paratissimus erat, præpediebatur tamen
 gravi admodum libello a viginti sex
 Cardinalibus subscripto, quo adversus
 Bichii nominationem acerbius, quam
 par fuisset, reclamatum est. Inde non
 levis quoque molestia Pereiræ Cardi-
 nali accrevit; cum enim ad Regem
 perscriberet, hoc negotium apud Pon-
 tificem facilius per Virum Ecclesiasti-
 cum, quam Laicum perfici posse, eo-
 quod illi, non huic Consistorium frequen-
 tare, Congregationibus interesse, &
 Papam sæpius adire integrum foret,
 Lusitanus Orator se acerbius inde peti-
 ratur, vicissim Pereiram apud Regem
 insimulabat, perinde ac si ille sua in-
 temperantia cunctos Cardinales irri-
 tasset, proin ipse unica Purpuræ Bi-
 chio

Sæc. XVIII.
 A. C. 1738.

Sæc. XVIII. chio denegatæ causa foret. Hæc ac-
 A. C. 1738. cusatio Regis animum tantopere exacer-
 babat, ut Cardinalem, Legatum. om-
 nesque Lusitanos in patriam revocaret,
 & Pontificium Nuntium unacum omni-
 bus Italis Regno excedere juberet.
 Prævalebant tamen Pereiræ me-
 rita; eodem enim adhuc anno a Rege
 perbenigne exceptus, a sanctioribus
 Regni, bellique consiliis esse jussus est,
 suaque præsentia adventum Sponsæ A-
 sturiensis & discessum Brasiliensis Princi-
 pissæ decoravit. Postea ad Pharaon-
 nensem suam Diæcesin reversus, ibi-
 dem die vigesima octava Septembris
 anno ætatis septuagesimo sexto ani-
 mam Deo reddidit. Erat vere Præsul
 omnibus virtutibus tanto Principe di-
 gnis exornatus, vasta eruditione, exi-
 mio Religionis studio, pietate in Deum,
 Deique cultum insignis, ob summam
 munificentiam præsertim Romæ om-
 nium ore celebratus: Memoratur etiam
 de eo, quod illa ipsa die, qua Ecclesiæ
 suæ Titularis ad S. Susannam possessio-
 nem adierat, & ad Principem Aram
 assistentibus duobus magni nominis Ab-
 batibus rem Divinam peregerat, lautas
 dapes præfati Monasterii Monialibus
 transmiserit, & paulopost in eadem Ec-
 clesia Hebræum juvenem a S. Undis
 levarit, imposito nomine Joannis Josephi
 Pe-

Pereiræ, quem etiam suum Cubicularium dixit: pauperibus quoque in Hospitali prope Ecclesiam S. Clementis quadringenta scuta, & octoginta studiosæ juventuti in Romano Seminario submitit, pluraque alia religiosæ liberalitatis monumenta reliquit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

§. XIX.

Vschovienses Ecclesiæ interdictio Ecclesiastico subjectæ.

Ineunte Mense Novembri execrandæ malitiæ facinus Fraustadii in Polonia perpetratum est; quidam enim viginti ferme annos natus juvenis nomine Wonschiewiz Rhetorices studiosus ob delictum, nescio quale a P. Michaele Kryger scholarum Præfecto ferulæ supplicio addicebatur; id cum hic studiosus in nominis sui infamiam cedere crederet, non modo scholam frequentare neglexit, sed etiam per suos Sodales Præfecto denuntiari jussit, quod si illum vi ad Scholam pertrahere attentaret, certo certius glande plumbea ab ipso trajectum iri. His tamen minis Præfectus neutiquam territus, unacum quodam Socio ad Studiosi ædes contendit, eum ad Seminarium reducturus. Vix autem cubile ingreditur, cum Studiosus, quid rei subesset, probe gna-